

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również funkcjonariuszowi będącemu jedynym opiekunem dziecka w wieku do 14 lat.

§ 14. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu aplikację w zawodzie prawniczym przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych na czas obowiązkowych zajęć szkoleniowych, odbywających się poza siedzibą jednostki organizacyjnej Straży Granicznej.

2. Funkcjonariuszowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe i wykształcenie ogólne poza jednostkami organizacyjnymi Straży Granicznej:

- 1) na podstawie skierowania przełożonego właściwego do spraw osobowych — przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych w wymiarze i na zasadach określonych w przepisach dotyczących urlopu szkoleniowego i zwolnienia z części dnia pracy pracowników podnoszących kwalifikacje zawodowe,
- 2) bez skierowania — przełożony właściwy w sprawach osobowych może udzielić zwolnienia od zajęć służbowych, na zasadach określonych w pkt 1.

§ 15. Funkcjonariuszowi można także udzielić zwolnień od zajęć służbowych dla załatwienia ważnych spraw osobistych lub rodzinnych w wymiarze nieprzekraczającym 5 dni w roku kalendarzowym.

§ 16. Zwolnień od zajęć służbowych, o których mowa w § 8, 9, 11—14 ust. 1 i w § 15, udziela bezpośredni przełożony funkcjonariusza.

§ 17. 1. O udzielenie zwolnienia od zajęć służbowych funkcjonariusz występuje drogą służbową z pisemnym wnioskiem do właściwego przełożonego, załączając w razie potrzeby stosowne dokumenty.

2. Przełożony, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje funkcjonariusza o sposobie załatwienia wniosku. O odmowie udzielenia zwolnienia od zajęć służbowych funkcjonariusza informuje się pisemnie, wskazując przyczyny odmowy.

§ 18. Przełożony właściwy w sprawach osobowych z urzędu:

- 1) zwalnia od zajęć służbowych funkcjonariusza, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie zwolnienia ze służby w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, na okres tego postępowania,
- 2) może zwolnić od zajęć służbowych funkcjonariusza, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie zwolnienia ze służby w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 45 ust. 2 ustawy, na okres tego postępowania.

§ 19. Jeżeli odrębne przepisy przewidują obowiązek uzyskania w określonych sprawach zgody lub zezwolenia przełożonego albo przewidują możliwość zwolnienia od określonego obowiązku, funkcjonariusz składa drogą służbową pisemny wniosek do właściwego przełożonego, który udziela odpowiedzi w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

880

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 21 czerwca 2002 r.

w sprawie badań lekarskich osób zatrzymanych przez Policję.

Na podstawie art. 15 ust. 9 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 731) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobie zatrzymanej przez Policję, zwanej dalej „osobą zatrzymaną”, udziela się niezwłocznie pierwszej pomocy medycznej lub poddaje niezbędnym badaniom lekarskim w przypadku, gdy osoba ta znajduje się w stanie zagrażającym życiu lub zdrowiu, w szczególności gdy osoba ta:

- 1) ma widoczne obrażenia ciała lub utraciła przytomność,
- 2) oświadcza, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia,

3) żąda udzielenia jej pierwszej pomocy medycznej i przeprowadzenia niezbędnych badań lekarskich.

2. Pomocy, o której mowa w ust. 1, udziela się również, gdy z posiadanych przez Policję informacji lub okoliczności zatrzymania wynika, że osoba zatrzymana może być chora na choroby zakaźne.

§ 2. 1. Pierwszej pomocy medycznej udziela się osobie zatrzymanej lub poddaje się ją niezbędnym badaniom lekarskim, z zastrzeżeniem ust. 2, na podstawie pisemnego wniosku dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji dokonującej zatrzymania.

2. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w § 1, wniosek dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, o której mowa w ust. 1, o udzielenie pierwszej pomocy

medycznej oraz poddanie niezbędnym badaniom lekarskim osoby zatrzymanej może być złożony w formie ustnej, a następnie potwierdzony w formie pisemnej.

3. Każdy przypadek udzielenia pierwszej pomocy medycznej lub poddania osoby zatrzymanej niezbędnym badaniom lekarskim dyżurny jednostki organizacyjnej Policji, o której mowa w ust. 1, dokumentuje w książce wydarzeń tej jednostki.

§ 3. 1. Pierwszej pomocy medycznej osobie zatrzymanej udziela lub badanie lekarskie tej osoby przeprowadza lekarz najbliższego zakładu opieki zdrowotnej.

2. Przewiezienie osoby zatrzymanej do publicznego zakładu opieki zdrowotnej w celu udzielenia pierwszej pomocy lub przeprowadzenia badania lekarskiego, z zastrzeżeniem ust. 3, zapewnia Policja.

3. Jeżeli stan zdrowia osoby zatrzymanej wskazuje na potrzebę użycia do jej przewiezienia specjalnego środka transportu sanitarnego, przewiezienia dokonuje się takim środkiem, a w szczególności środkiem przygotowania ratunkowego.

4. Po udzieleniu pierwszej pomocy medycznej lub przeprowadzeniu badania lekarskiego osoby zatrzymanej lekarz wydaje zaświadczenie lekarskie o istnieniu

lub braku przeciwwskazań medycznych do zatrzymania i umieszczenia w pomieszczeniu dla zatrzymanych lub wystawia skierowanie do innego zakładu opieki zdrowotnej celem wykonania badań diagnostycznych lub leczenia. Zaświadczenie dołącza się do dokumentacji sporządzonej w związku z zatrzymaniem osoby.

5. W przypadku gdy osoba zatrzymana nie wyraża zgody na udzielenie jej pierwszej pomocy medycznej lub przeprowadzenie niezbędnego badania lekarskiego albo swoim zachowaniem uniemożliwia wykonanie tych czynności, lekarz okoliczność tę odnotowuje w zaświadczeniu lekarskim, o którym mowa w ust. 4, a dyżurny jednostki organizacyjnej Policji dokonującej zatrzymania — w książce wydarzeń jednostki.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1997 r. w sprawie trybu przeprowadzania badań lekarskich osób zatrzymanych przez Policję (Monitor Polski Nr 40, poz. 414).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

881

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 25 czerwca 2002 r.

w sprawie oddelegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej do pracy poza Strażą Graniczną.

Na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb:

- 1) oddelegowania funkcjonariusza Straży Granicznej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, do wykonywania pracy poza Strażą Graniczną,
- 2) przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących funkcjonariuszowi w czasie oddelegowania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „ustawie”, rozumie się przez to ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej.

§ 3. Przepisy rozporządzenia stosuje się do funkcjonariusza w służbie stałej, oddelegowanego do wykonywania pracy poza Strażą Graniczną.

§ 4. Komendant Główny Straży Granicznej jest organem właściwym w sprawach oddelegowania funkcjonariusza do wykonywania pracy poza Strażą Graniczną, zwanego dalej „oddelegowaniem”, oraz odwołania z tego oddelegowania.

§ 5. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza, zwanym dalej „wnioskiem”, może wystąpić kierownik urzędu państwowego, a w przypadku wniosku o oddelegowanie funkcjonariusza do wykonywania pracy w urzędzie administracji rządowej — dyrektor generalny urzędu.

2. Wniosek powinien określać nazwę urzędu państwowego, stanowisko służbowe wyznaczone dla funkcjonariusza, przysługującą na tym stanowisku wysokość wynagrodzenia, kwalifikacje zawodowe wymagane do zajmowania tego stanowiska oraz zakres wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków. Wniosek może zawierać wskazanie funkcjonariusza proponowanego do oddelegowania.